

84.

Vládny návrh.

Branný zákon Slovenskej republiky

zo dňa 1939.

Snem Slovenskej republiky sa usniesol na tomto zákone:

ČASŤ I.

Všeobecné ustanovenia.

§ 1.

Služba v brannej moci je čestnou službou národu.

§ 2.

(¹) Branná moc Slovenskej republiky je povolaná obrániť celistvosť štátu a slobodu národa, zaistiť vnútorný poriadok a bezpečnosť, zvýšiť pracovnú pohotovosť i výkonnosť národa a pestovať ducha národnej pospolitosti. Branná moc môže sa použiť i na pomocné služby pri pohro-
mách ohrožujúcich život a majetok.

(²) Branná moc pozostáva:

a) z vojenských útvarov, ustanovizní a organizácií,

b) z pracovných útvarov, ustanovizní a organizácií.

(³) Obe složky brannej moci sú vojensky organizované sbory a sú pod vojenským velením. Všetky osoby zaradené do brannej moci, podliehajú vojenskej disciplínarnej a súdnej pravomoci.

§ 3.

Branná povinnosť.

(¹) Branná povinnosť je všeobecná, plní sa osobne a vzťahuje sa na všetkých občanov Slovenskej republiky i na tie osoby, ktoré trvale bývajú na jej území, ak sa nemôžu preukázať iným štátnym občianstvom. Výnimky určuje tento zákon.

(²) Branná povinnosť obsahuje povinnosť odvodnú a služebnú.

Do služebnej povinnosti patrí:

a) konať prezenčnú vojenskú službu a vojenskú službu v zálohe;

b) konať prezenčnú pracovnú službu a pracovnú službu v zálohe;

c) konať dobrovoľnú vojenskú službu;

d) povinnosť vojenských osôb z povolania a vo výslužbe konať činnú službu;

a to v mieri i za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie i za vojny.

(³) Občania, odvedení do vojenskej služby, konajú vojenskú službu; občania, odvedení do pracovnej služby, konajú pracovnú službu.

(⁴) Osoba, zaradená do brannej moci na vojenskú službu, volá sa „branca vojenskej služby“, osoba do pracovnej služby zaradená volá sa „branca pracovnej služby“.

(⁵) Brancovia vojenskej služby konajú prezenčnú službu vo vojenských útvaroch; brancovia pracovnej služby konajú prezenčnú službu v pracovných útvaroch.

(⁶) Služebné povinnosti a práva vojenských osôb v prezenčnej službe, vo vojenských alebo v pracovných útvaroch upravujú osobitné predpisy.

(⁷) Branná povinnosť sa začína počiatkom roku, v ktorom občan dovŕši 20. rok života (u dobrovoľníkov dňom dobrovoľného vstupu) a skončí sa rokom, v ktorom občan dovŕši 50. rok života. Dôstojníci z povolania podliehajú brannej povinnosti bez vekového obmedzenia.

(⁸) Osoby, ktoré vzhľadom na svoj vek brannej povinnosti nepodliehajú, môžu s povolením vojenskej správy ďalej zotr-

vať v brannej moci; pokračujú tým v brannej povinnosti.

(⁹) Branná povinnosť príslušníkov žandárstva je upravená osobitnými predpismi.

§ 4.

Branná predvýchova a povýchova, predvojenský a povojenský výcvik.

(¹) Brannú predvýchovu a povýchovu, predvojenský a povojenský výcvik občanov mužského pohlavia upravuje osobitný zákon (§ 75, ods. 2 úst. zák. č. 185/1939 Sl. z.).

(²) Branná predvýchova sa začína 6. rokom a trvá, kým občan nastúpi do prezenčnej služby; u neodvedených, kým nesplní odvodnú povinnosť.

(³) Branná povýchova sa začína skončením prezenčnej služby, u neodvedených splnením odvodnej povinnosti a trvá do dovŕšenia 60. roku života.

(⁴) Predvojenský výcvik sa začína 16. rokom života, trvá do vstúpenia do prezenčnej služby a u neodvedených do splnenia odvodnej povinnosti.

(⁵) Povojský výcvik sa začína skončením prezenčnej služby a skončí sa dovŕšením 50. roku života.

(⁶) Duševne a telesne neschopní nepodliehajú ustanoveniam ods. 1—5.

(⁷) Branná predvýchova a povýchova, predvojenský a povojenský výcvik deje sa v príslušných organizáciach podľa osobitných predpisov a vedú ju vojenský odborníci pod dozorom ministerstva národnej obrany.

§ 5.

Vstup slovenských občanov do cudzích vojenských služieb.

Povolenie slovenským občanom vstúpiť do brannej služby cudzieho štátu udeľuje ministerstvo národnej obrany.

ČASŤ II.

Doplňovanie brannej moci.**§ 6.**

Branná moc sa doplňuje:

- a) odvodom,
- b) dobrovoľným vstupom.

§ 7.

**Podmienky zaradenia
do brannej moci.**

(¹) Do brannej moci môže sa zaradiť telesne a duševne schopný:

- a) keď je slovenským štátnym občanom,
- b) keď trvale býva na území Slovenskej republiky a nemôže sa preukázať iným štátnym občianstvom,
- c) cudzinec s povolením prezidenta republiky.

(²) Výnimky z ustanovenia ods. 1 tohto paragrafu môže povoliť minister národnej obrany dôstojníkom z povolania, invalidom, ktorí sa zaslúžili o armádu alebo o štát.

§ 8**Odvodná povinnosť.**

(¹) Odvodná povinnosť sa začína 1. januárom roku, v ktorom občan dovŕši svoj 20. rok a skončí sa 31. decembrom roku, v ktorom dovŕši 21. rok života.

(²) Občania mužského pohlavia, narodení v jednom roku, tvoria odvodné triedy, ktoré sa označujú podľa roku narodenia ako 1. a 2. odvodná trieda.

(³) Na odvod sa povolávajú ročne vždy obe odvodné triedy, ak ministerstvo národnej obrany inak neurčí.

(⁴) Ministerstvo národnej obrany môže vekovú hranicu odvodnej povinnosti zmeniť, ak uzná, že mimoriadne pomery alebo zvýšená bezpečnosť štátu to vyžaduje.

(⁵) Odvodná povinnosť trvá do 31. decembra 50. roku života u tých:

- a) ktorí z akýchkoľvek príčin nevyhoveli svojej riadnej odvodnej povinnosti,

b) ktorí si nadobudli štátne občianstvo v rokoch po ich riadnej odvodnej povinnosti.

(⁶) Odvodná povinnosť obsahuje i záväzok prísť pred odvodnú komisiu alebo pred preskúšaciu komisiu a podrobiť sa odvodnému pokračovaniu, počítajúc do toho aj potrebné vyšetrenie v nemocnici. Cestovné trovy po železnici alebo iným výhodnejším hromadným dopravným prostriedkom na hlavný odvod a späť hradí obec stáleho bydliska odvodom povinnej osoby. Cestovné trovy na dodatočný odvod, ak odvodom povinný z vlastnej viny sa nedostavil na riadny odvod, hradí si odvodom povinný sám, inak obec stáleho bydliska. Cestovné trovy cesty na preskúšanie, ak predvolanie nenastalo z viny predvolaného, hradí obec stáleho bydliska preddavkom, vyplateným na ťarchu vojenskej správy, inak sám odvedený. Ostatné výdavky hradia si odvodom povinní sami.

(⁷) Ak odvodom povinná osoba na odvod nepríde, politický úrad dá ju podľa zákona dodatočne predviesť, a ak by vzniklo podozrenie z úteku, dá ju ešte pred predvedením zaistiť.

(⁸) Odvodnú povinnosť občanov republiky, ktorí trvale bývajú v cudzine, upravuje osobitné nariadenie.

§ 9.

O d v o d y.

(¹) Odvody sú hlavné a dodatočné.

(²) Hlavné odvody sú každý rok od 1. marca do 31. mája, dodatočné odvody podľa potreby.

(³) Odvody konajú odvodné komisie, ktoré rozhodujú o vojenskej a pracovnej schopnosti brancu.

(⁴) Proti rozhodnutiu odvodnej komisie sa nemožno odvolať.

(⁵) Predsedom odvodnej komisie je okresný náčelník alebo jeho zástupca. Složenie komisie, spôsob rokovania a hradenie nákladov upravujú osobitné predpisy.

§ 10.

Preskúšanie.

(¹) Pri rozličnosti mienok o schopnosti občana konať vojenskú alebo pracovnú službu, rozhodne preskúšacia komisia.

(²) Táto komisia môže preskúšať:

a) do troch rokov odo dňa skončenia odvodného pokračovania všetky, z akýchkoľvek príčin neodvedené osoby,

b) do 31. decembra roku, v ktorom dovŕšia 50. rok života, osoby, u ktorých sa rozsudkom zistilo, že neodvedenie stalo sa pre súdne trestný čin.

(³) Složenie preskúšacej komisie, spôsob jej rokovania a hradenie výdavkov preskúšacieho pokračovania upravujú osobitné predpisy.

(⁴) Proti rozhodnutiu preskúšacej komisie sa nemožno odvolať.

§ 11.

Dobrovoľný vstup
do vojenskej služby.

(¹) Dobrovoľný vstup do vojenskej služby môže sa povoliť osobe, ktorá vyhoví podmienkam § 7 a dovŕši 17. rok života.

(²) Žiadostiam abiturientov stredných a im na roveň postavených odborných škôl o dobrovoľný vstup, je povinná vojenská správa vyhovieť, predpokladajúc, že vyhovujú podmienkam § 7.

(³) Maloletí potrebujú na dobrovoľný vstup do vojenskej služby povolenie otca alebo zákonného zástupcu.

(⁴) O prijatí dobrovoľníka do brannej moci rozhodujú vojenské úrady podľa osobitných predpisov.

§ 12.

Doplňovanie stavu dôstojníkov
a iných vojenských osôb.

Počet dôstojníkov a iných vojenských osôb z povolania, v prezenčnej službe a v zálohe doplňuje sa podľa príslušných služebných predpisov ministerstva národnej obrany.

ČAST III. .

Služebná povinnosť.**§ 13.****Zaradenie do brannej moci.**

(¹) Zaradením do brannej moci stáva sa odvedený príslušníkom brannej moci (vojenskou osobou).

(²) Osoby v jednom roku odvedené zaradia sa do brannej moci dňom, ktorý ministerstvo národnej obrany určí ako deň vstupu do prezenčnej služby v roku odvodu, alebo v roku nasledujúcom po odvode, a to aj vtedy, keď pre odklad prezenčnej služby, alebo z iných príčin nastúpia prezenčnú službu neskoršie. Po tomto dni odvedení zaradia sa dňom odvodu.

(³) Dobrovoľníci zaradia sa dňom, ktorý určí ministerstvo národnej obrany.

(⁴) Osoby, ktorým sa povolilo nastúpiť prezenčnú službu predčasne, zaradia sa dňom prezentácie.

(⁵) Služebná povinnosť počína sa dňom zaradenia do brannej moci.

§ 14.**Preradenie brancov.**

Brancovia z vojenskej služby môžu byť preradení do pracovnej služby a naopak. Podrobnosti určujú osobitné predpisy.

§ 15.**Nastúpenie do prezenčnej služby.**

(¹) Prezenčná služba je:

- a) vojenská,
- b) pracovná.

(²) Pod vojenskou službou rozumie sa vykonávanie služby vo vojenských útvaroch a ustanovizniach.

(³) Pod pracovnou službou rozumie sa vykonávanie služby vo vojenských alebo pracovných útvaroch a ustanovizniach.

(⁴) Prezenčnú službu nastúpia brancovia v termíne, ktorý určí ministerstvo národnej obrany.

(¹) Brancovia, ktorým sa povolil odklad prezenčnej služby, nastúpia v roku, do ktorého dostali odklad, a to v deň, ktorý je v tomto roku nástupným termínom pre prezenčnú službu.

(²) Dodatočne odvedení po všeobecnom nastúpení do prezenčnej služby, nastúpia do prezenčnej služby v deň, ktorý určí ministerstvo národnej obrany.

(³) Nástupné termíny vyhlási ministerstvo národnej obrany každoročne v Slovenskom zákonníku.

(⁴) Časť prezenčnej služby, zameškanú oneskoreným nastúpením, treba nahradiť.

(⁵) Osoby, ktorým sa povolil odklad prezenčnej služby, alebo z inej odôvodnenej príčiny nenastúpili do služby dňom zaradenia do brannej moci, sú od tohto dňa vojenskými osobami na trvalej dovolenke.

§ 16.

Odklad nastúpenia do prezenčnej služby.

(¹) Odklad nastúpiť do prezenčnej služby môže sa povoliť, a to najneskoršie do 26. roku života tým, ktorí preukážu mimoriadnu okolnosť, pre ktorú by utrpeli zvláštnu ujmu v príprave na životné povolanie. Výnimku nad vekovú hranicu do 30. rokov môže povoliť ministerstvo národnej obrany.

(²) Žiadosti o odklad prezenčnej služby riadne doložené treba podať alebo pri odvodnej komisii, alebo okresnému úradu najneskoršie mesiac pred nastúpením prezenčnej služby. O žiadostiach o odklad prezenčnej služby, podaných pri odvode, rozhoduje odvodná komisia, o žiadostiach podaných na okresnom úrade, alebo o žiadostiach, ktoré odvodná komisia nevybavila, rozhoduje doplnňovacie okresné veliteľstvo v súhlase s okresným úradom. O sťažnostiach proti tomuto rozhodnutiu, ako aj v prípade, keď sa nedosiahne súhlas, po vyžiadaní mienky ministerstva vnútra, rozhoduje ministerstvo národnej obrany s konečnou platnosťou.

§ 17.

Trvanie prezenčnej služby.

(¹) Prezenčná služba vojenská i pracovná trvá 24 mesiace. Výnimky môže povoliť vláda. Podrobnosti určia osobitné predpisy.

(²) Trvanie prezenčnej služby vysvätených (ordinovaných) duchovných osôb kresťanských cirkví štátom uznaných upravujú osobitné predpisy.

(³) Prezenčnú službu nemožno prerušiť. Brancovia, vycvičení na vojenskú službu z povolania na štátne trovy, alebo pomocou štipendií, sú zaviazaní okrem prezenčnej služby konať i ďalšiu činnú službu, ktorej trvanie určí ustanovenie, platné pre záväzky brancove.

(⁴) Ďalšiu činnú službu sú povinné konať osoby, ktoré sa zdokonaľujú v osobitných služebných odvetviach vojenského povolania, alebo ich na žiadosť vycvičili v niektorých služebných odvetviach služieb a dostali náhradu študijných trov. Tieto záväzky spravujú sa ustanoveniami, ktoré boli platné v čase prevzatia.

(⁵) Osoby, ktoré odpykávajú trest na slobode v čase dokončenia zákonnej prezenčnej služby, a preto službu konať nemôžu, z činnej služby sa prepustia len, keď trest odpykajú a nahradia zameškanú prezenčnú službu (§ 18).

(⁶) Dĺžku prezenčnej služby osôb odvedených bez vlastnej viny po 31. decembri roku, v ktorom dovŕšili 21. rok života, alebo osôb, ktoré nadobudli štátne občianstvo po 31. decembri 21. roku života, určí ministerstvo národnej obrany.

§ 18.

Nahrádzanie zameškanej prezenčnej služby.

(¹) Osoby v prezenčnej službe, ktoré zameškajú službu:

a) súdnym alebo disciplinárnym trestom,

b) zbehnutím z prezenčnej služby, samovoľným vzdialením sa, alebo prekročením prislúchajúcej dovolenky, povinné sú takto zameškaný čas nahradiť.

(²) V akom rozsahu treba nahradiť prezenčnú službu zameškanú chorobou, určí ministerstvo národnej obrany.

§ 19.

Dobrovoľné konanie ďalšej
činnnej služby.

Kto splní predpísanú prezenčnú službu, môže sa mu povoliť dobrovoľne konať ďalšiu činnú službu. Rozsah služby upravujú osobitné predpisy.

§ 20.

Preloženie do zálohy.

(¹) Brancovia, ktorí vykonali prezenčnú službu, preložia sa do zálohy.

(²) Preloženie do zálohy stane sa po skončení prezenčnej služby alebo ďalšej činnnej služby dobrovoľnej.

(³) Záloha sa delí na 1. zálohu, do ktorej patria záložníci až do 31. decembra roku, v ktorom dovŕšia 40. rok života a na 2. zálohu, ktorú tvoria ročníky staršie, až do uplynutia brannej povinnosti.

§ 21.

Dozor a výcvik v zálohe.

(¹) Cvičenie v zbrani konajú v rámci povojenského výcviku príslušné organizácie podľa osobitných predpisov pod dozorom ministerstva národnej obrany.

(²) Ministerstvo národnej obrany môže podľa potreby povolať záložníkov prvej zálohy na cvičenie.

§ 22.

Činná služba za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie
a za vojny.

(¹) Čiastočnú alebo všeobecnú mobilizáciu brannej moci nariaďuje prezident republiky.

(²) Osoby povolané mobilizačným nariadením do čínnej vojenskej alebo pracovnej služby, povinné sú v čínnej službe zotrvať až do demobilizácie alebo do svojho prepustenia.

(³) Demobilizáciu nariadi vláda

(⁴) Nastúpeniu do čínnej služby za mobilizácie neprekáža, že je povolaná osoba odsúdená na trest na slobode neprevyšujúci 2 roky. Vyhlásením mobilizácie sa takéto tresty môžu prerušiť.

(⁵) V cudzine bývajúci sú povinní dostaviť sa bez osobitného vyzvania do čínnej služby, ak je verejne známe, že je všeobecná mobilizácia vyhlásená.

§ 23.

Oslobodenie príslušníkov zálohy od čínnej služby v brannej pohotovosti štátu za mobilizácie a za vojny.

Osoby v zálohe, ktoré sú na miestach svojho občianskeho účinkovania pre brannú a pracovnú pohotovosť štátu nevyhnutne potrebné, môže ministerstvo národnej obrany na návrh príslušných úradov na určitý čas za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny od čínnej vojenskej služby oslobodiť.

§ 24.

Kedy zaniká služebný pomer dôstojníkov a iných vojenských osôb z povolania.

(¹) Dôstojníci a iné vojenské osoby z povolania, ktoré sa osvedčia pred 31. decembrom roku, v ktorom dovŕšia 50. rok života, že nehodlajú zostať ďalej v čínnej službe, preložia sa do zálohy, ak predpísanej povinnosti v prezenčnej a čínnej službe vyhovelí.

(²) Preloženie do zálohy, alebo prepustenie z brannej moci za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny je nemožné

ČASŤ IV.

Prepustenie z brannej moci.

§ 25.

O prepustení z brannej moci.

(¹) Kto splní brannú povinnosť, prepustí sa z brannej moci a dostane o tom doklad. Oneskorené vydanie tohto dokladu nesmie mať za následok predĺženie brannej povinnosti.

(²) O prepustení z brannej moci pre neschopnosť, alebo ak odvod bol nezákonný, rozhodujú vojenské úrady. Až do rozhodnutia sú tieto osoby príslušníkmi brannej moci.

§ 26.

Prepustenie z brannej moci po strate štátneho občianstva.

(¹) Osoby prepustené zo štátneho sväzku (§ 10 úst. zák. č. 255/1939 Sl. z.) prepustia sa z brannej moci (z brannej povinnosti) dňom doručenia priepustnej listiny.

(²) Ak sa prepustený do jedného roka po doručení priepustnej listiny nevysťahuje, prepustenie sa stane neplatným.

ČASŤ V.

Mimoriadne opatrenia.

§ 27.

Mimoriadne opatrenia v mieri.

(¹) V mimoriadnych prípadoch v mieri môže prezident republiky povolať potrebný počet ročníkov prvej zálohy do výnimočnej činnnej služby na čas nevyhnutnej potreby.

(²) Prezident republiky môže i v mieri pribrať dočasne príslušníkov žandárstva a iných militarizovaných formácií do služby brannej moci, ktorí za tejto služby podliehajú vojenskej súdnej a disciplinárnej pravomoci.

(³) V mimoriadnych časoch v mieri môže prezident republiky povolať potrebný

počet ročníkov pracovnej služby v zálohe do činnej služby na čas nevyhnutnej potreby.

§ 28.

**Mimoriadne opatrenia
za brannej pohotovosti štátu.**

(¹) Na zvýšenie brannej moci za brannej pohotovosti štátu môže prezident republiky nariadiť tieto mimoriadne opatrenia:

a) predčasne zaradiť odvedené osoby do prezenčnej služby,

b) nariadiť odvody všetkých osôb od 18—50. roku, ktoré nepodliehajú brannej povinnosti,

c) pribrať na pomocné služby každého, kto nie je inak povolaný vykonávať vojenskú službu podľa svojho branného pomeru,

d) pribrať do vojenskej činnej služby príslušníkov žandárstva a iných militarizovaných formácií,

e) nariadiť pohotovosť (brannú) celého obyvateľstva štátu v rozsahu potrieb štátu,

f) nariadiť brannú pohotovosť národného hospodárstva súkromného a verejného v rozsahu potrieb štátu.

(²) Osoby uvedené pod písm. c) a d) podliehajú za brannej pohotovosti štátu vojenskej súdnej a disciplinárnej pravomoci.

ČASŤ VI.

Povinnosť hlásiť sa.

§ 29.

Povinnosť hlásiť sa.

Povinní sú hlásiť sa podľa osobitných ustanovení:

a) na odvodný súpis tie osoby, ktoré sú v nasledujúcom roku odvodom povinné,

b) nezaradení odvedenci pri zmene pobytu a pri odchode do prezenčnej služby,

c) vojenské osoby na trvalej dovolenke,

d) príslušníci zálohy a vojenské osoby preložené do výslužby.

ČASŤ VII.

Všeobecné práva a povinnosti.**§ 30.****Súdna a disciplinárna
pravomoc.**

(¹) Osoby vo vojenskej alebo pracovnej službe podliehajú vojenskej trestnej súdnej a disciplinárnej pravomoci, pokiaľ osobitné zákony inak neurčujú. Rozsah tejto pravomoci určuje vojenský trestný poriadok a vojenské služebné predpisy.

(²) Osoby v činnej službe v občianskych veciach podliehajú občianskym zákonom a úradom.

(³) Vojenský trestný súdny poriadok určuje, pre ktoré trestné činy podliehajú vojenské osoby mimo činnej služby vojenskej trestnej súdnej pravomoci.

§ 31.

**Súdna a disciplinárna trestná
pravomoc nad osobami, ktoré
nesplnili odvodnú povinnosť,
nad odvedenými, ktorí nena-
stúpili do prezenčnej služby a
nad osobami mimo činnej
služby.**

(¹) Osoby, ktoré ešte nesplnili svoju odvodnú povinnosť, odvedenci, ktorí ešte nenastúpili do prezenčnej služby a vojenské osoby mimo činnej služby podliehajú v občianskych trestných a policajných veciach občianskym zákonom a úradom, ak tento zákon neurčuje výnimky.

(²) Vojenskej disciplinárnej pravomoci podliehajú:

a) nezaradení odvedenci, pretože nezachovali ustanovenia o hlásení sa pri odchode do prezenčnej služby;

b) vojenské osoby mimo činnej služby:

1. ktoré nedbaly o ustanovenie uschovať alebo udržať v tajnosti sverené im dôverné služebné predpisy, pomôcky alebo vojenské preukazy, alebo nejako porušili záujem obrany štátu, ak v týchto prípadoch nejde o súdne stíhateľné trestné činy,

2. ktoré povolávací rozkaz neposlúchly v prípadoch uvedených v §§ 45, 46, 47 a 48.

§ 32.

Manželstvá osôb podliehajúcich brannej povinnosti.

(¹) Osoby, ktoré riadnu odvodnú povinnosť ešte nespĺnili, môžu sa oženiť len vo výnimočných prípadoch s povolením župného úradu.

(²) Brancovia, ktorí ešte nenastúpili do prezenčnej služby, osoby na trvalej dovolenke, osoby v prezenčnej službe, v ďalšej činnnej službe, vojenské osoby z povolania, vojenské osoby vo výslužbe, ak prechodne plnia činnú službu, potrebujú na uzavretie manželstva povolenie vojenských úradov.

(³) Povolenie uzavrieť manželstvo neposkytuje výhody pri plnení brannej povinnosti.

(⁴) Podrobnosti určuje vládne nariadenie.

§ 33.

Občianske výhody brancov v zálone.

Kto splnil brannú povinnosť, má pri rovnakých predpokladoch prednosť pri obsadzovaní miest v štátnych a verejných úradoch.

§ 34.

Cestovanie do cudziny.

(¹) Osobitné predpisy určujú, v akej miere prekáža branná povinnosť v cestovaní do cudziny.

(²) Za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny, môže ministerstvo národnej obrany všetkým osobám od 17. do 60. roku zakázať cestovanie do cudziny.

§ 35.

Platy a zaopatrenia

Platy a zaopatrenia vojenských osôb a ich pozostalých upravujú osobitné zákony.

§ 36.

Vyživovací príspevok rodín
vojenských osôb.

Osobitný zákon určuje, kedy a pri
akých podmienkach bude poskytnutý vy-
živovací príspevok rodinám osôb plnia-
cich činnú službu.

ČASŤ VIII.

Osobitné ustanovenia.

§ 37.

Povinnosť židov a cigánov
k práci.

(¹) Cigáni a židia nemôžu byť prísluš-
níkmi brannej moci (vojenskými osobami).

(²) Cigáni a židia konajú práce v oso-
bitných skupinách.

(³) Ustanovenia (tohto zákona o odvodo-
nej povinnosti, o služebnej povinnosti, o
nastúpení prezenčnej služby, o trvaní pre-
zenčnej služby) §§ 8, 9, 10, 13, 15, 16,
17, 18, 20, 22, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31,
32, 34, ďalej ustanovenia časti deviatej,
vzťahujú sa aj na židov a cigánov za ich
pracovného pomeru uvedeného 2. ods. toh-
to paragrafu nakoľko osobitné predpisy
inak neurčujú.

(⁴) Ustanovenia § 36 tohto zákona vzťa-
hujú sa len na cigánov.

ČASŤ IX.

Trestné ustanovenia.

§ 38.

Opominutie predpísaného hlá-
senia a vstupu do cudzích
branných služieb.

(¹) Osoby uvedené v § 29, písm. a), b),
c), d), ktoré zameškajú sa hlásiť podľa
týchto ustanovení a zameškanie dostatoč-
ne neospravedlnia, potrestajú sa pre prie-
stupok peňažným trestom od 50.— do
1000.— Ks.

(²) Rovnako sa potrestá, ak čin nie je
prisnejšie trestný, kto bez povolenia, uve-
deného v § 5, vstúpi do cudzích branných
služieb, alebo v nich zotrva.

§ 39.

Manželstvá bez povolenia.

(¹) Kto sa ožení bez povolenia príslušných úradov, potrestá sa pre priestupok peňažným trestom od 50.— do 5000.— Ks

(²) Toho, kto pri uzavretí takéhoto manželstva vedome spoluúčinkuje, stihne ten istý trest. Ak spoluúčinkovala i úradná osoba z nedbanlivosti, potrestá sa peňažným trestom od 50.— do 5000.— Ks.

(³) Ak páchatel podlieha vojenskej trestnej pravomoci, zakročí sa proti nemu podľa vojenských trestných zákonov a predpisov.

§ 40.

Zameškanie odvodu, alebo preskúšanie.

Odvodom povinný, ktorý v lehote určenej nepríde na odvod alebo na preskúšanie a svoje zameškanie dostatočne neospravedlní, aj ten, kto ho na to navádza, potrestá sa pre priestupok peňažným trestom od 50.— do 5000.— Ks.

§ 41.

Prekazenie odvodu alebo preskúšania nedostavením sa.

(¹) Kto nepríde na odvod alebo na preskúšanie s úmyslom vyhnúť sa odvodnej povinnosti, potrestá sa pre priestupok uzamknutím od 8 dní do 3 mesiacov, ale ak dodatočne dobrovoľne vyhovie svojej odvodnej povinnosti, potrestá sa uzamknutím od 3 dní do 1 mesiaca.

(²) Okrem trestu na slobode môže sa uložiť v prvom prípade peňažný trest od 100.— do 3000.— Ks, v druhom prípade od 50.— do 1000.— Ks.

(³) Kto na tieto priestupky navádza, alebo pri nich pomáha, dopustí sa priestupku a potrestá sa uzamknutím od 8 dní do 3 mesiacov, okrem toho môže sa mu uložiť peňažný trest od 50.— do 3000.— Ks.

§ 42.

Útek pred odvoďom a pred
vojenskou službou.

(¹) Kto opustí republiku s úmyslom vyhnúť sa odvodnej povinnosti, alebo zotrvať za hranicami štátu s týmto úmyslom v čase, keď má vyhovieť svojej odvodnej povinnosti, potrestá sa za prečin väzením od 1 mesiaca do 1 roku.

(²) Okrem trestu na slobode môže sa mu uložiť peňažný trest od 500.— do 10.000.— Ks.

(³) Rovnako sa potrestá, kto opustí republiku, aby sa vyhol prezenčnej službe.

§ 43.

Vyhybanie sa brannej
povinnosti.

(¹) Kto sa dopustí pletích, aby sa vyhol sám alebo iný odvodnej povinnosti, prezenčnej službe, alebo činnej službe každého druhu, potrestá sa pre prečin väzením od 1 mesiaca do 1 roku.

(²) Okrem trestu na slobode môže sa mu uložiť peňažný trest od 500.— do 20.000.— Ks. Čo sa vynaložilo na ciele vyhnúť sa brannej povinnosti, pripadá v prospech štátu.

(³) Kto sa dopustí pletích za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie, alebo za vojny s úmyslom, aby sa vyhol sám alebo niekto iný trvale, alebo na nejaký čas službe pred nepriateľom, trestá sa za zločin žalárom od 1 do 10 rokov.

§ 44.

Úmyselné poškodenie vlastného
alebo cudzieho zdravia.

(¹) Pre prečin sa potrestá väzením od 2 mesiacov do 3 rokov:

a) kto si ublíži na tele, poškodí si zdravie, dá si niekým iným ublížiť, alebo poškodiť, aby sa urobil čiastočne, alebo celkom neschopným plniť brannú povinnosť,

b) kto niekomu inému ublíži na tele, poškodí jeho zdravie, aby ho urobil celkom, alebo čiastočne neschopným plniť brannú povinnosť.

(²) Okrem trestu na slobode môže sa mu uložiť peňažný trest od 1000.— do 30.000.— Ks. Čo sa vynaložilo na ciele uvedené v 1. ods. písm. b), pripadá v prospech štátu.

(³) Ak čin, uvedený v ods. 1, spáchal sa za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie, alebo za vojny s úmyslom, aby ten, o čie telo alebo zdravie ide, trvale alebo na nejaký čas sa vyhol službe pred nepriateľom, trestá sa ako zločin žalárom od 1 do 10 rokov.

§ 45.

Neposlúchnutie povolávacieho rozkazu nastúpiť:

do prezenčnej služby.

(¹) Kto neposlúchne povolávací rozkaz nastúpiť do prezenčnej služby v mieri do troch dní za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny do 48 hodín po určenej lehote, potrestá sa za prečin väzením v mieri od 1 mesiaca do 1 roku, za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny od 2 mesiacov do 3 rokov.

(²) Okrem trestu na slobode môže sa mu uložiť i trest peňažný, a to v mieri od 1000.— do 10.000.— Ks, za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a za vojny od 2000.— do 30.000.— Ks.

(³) Kratšie zameškanie trestajú disciplinárni predstavení.

§ 46.

: do cvičenia v zbrani.

(¹) Kto neposlúchne do 24 hodín po určenej lehote povolávací rozkaz nastúpiť do cvičenia v zbrani (§ 21, ods. 2), potrestá sa za prečin väzením od 8 dní do 3 mesiacov.

(²) Okrem trestu na slobode môže sa mu uložiť peňažitý trest od 100.— do 5000.— Ks.

(¹) Kratšie zameškanie trestajú disciplinárni predstavení.

§ 47.

: do výnimočnej činnnej služby.

(¹) Kto neposlúchne povolávací rozkaz nastúpiť do výnimočnej činnnej služby do 3 dní po určenej lehote, potrestá sa za prečin väzením od 2 mesiacov do 2 rokov.

(²) Okrem trestu na slobode môže sa mu uložiť i peňažný trest od 2000.— do 30.000.— Ks.

(³) Kratšie zameškanie trestajú disciplinárni predstavení.

§ 48.

: do činnnej služby
za mobilizácie.

(¹) Kto neposlúchne povolávací rozkaz nastúpiť do činnnej služby za mobilizácie čiastočnej alebo všeobecnej do 48 hodín po určenej lehote, potrestá sa za prečin väzením od 2 mesiacov do 3 rokov.

(²) Okrem trestu na slobode môže sa mu uložiť i peňažný trest od 2000.— do 30.000.— Ks.

(³) Kratšie zameškanie trestajú disciplinárni predstavení.

§ 49.

Nenastúpenie do vojenskej
služby bez osobitného
povolania.

(¹) Príslušníci brannej moci, ktorí v čase vyhlásenia všeobecnej mobilizácie bývajú mimo územia republiky a bez osobitného povolania nenastúpia hneď do činnnej služby, len čo je verejne známe nariadenie všeobecnej mobilizácie, potrestajú sa za prečin väzením od 2. mesiacov do 3 rokov.

(²) Okrem trestu na slobode môže sa im uložiť i trest peňažný od 2000.— do 30.000.— Ks.

§ 50.

Neposlúchnutie plniť úkony podľa § 28 ods. 1 písm. c.

(¹) Kto neposlúchne výzvu, aby plnil úkony podľa § 28 ods. 1 písm. c), potrestá sa za priestupok uzamknutím od 8 dní do 3 mesiacov.

(²) Okrem trestu na slobode môže sa mu uložiť i peňažný trest od 50.— do 5000.— Ks.

§ 51.

Trestnosť priestupkov, spáchaných mimo územia republiky.

Priestupky uvedené v tomto zákone sú trestné i vtedy, keď ich spáchaly osoby, bývajúce mimo územia republiky.

§ 52.

Premlčanie trestných činov.

(¹) Čas premlčania je pri priestupkoch 6 mesiacov, pri prečinoch, spáchaných neposlúchnutím povolávacieho rozkazu, alebo nenastúpením vojenskej služby bez osobitného povolania 3 roky, pri ostatných prečinoch 1 rok, pri zločinoch 10 rokov.

(²) Premlčanie trestných činov začína sa:

a) v prípadoch uvedených v §§ 41, 42 a 44 koncom roku, v ktorom odvodom povinný dovŕši 50. rok svojho veku, alebo dňom, keď príde pred odvodnú (preskúšaciu) komisiu, pri odvedených vo chvíli ich návratu, u ostatných vinníkov i dňom smrti osoby, ktorá podlieha brannej povinnosti,

b) v ostatných prípadoch vo chvíli spáchania činu.

§ 53.

Peňažné tresty.

(¹) Peňažné tresty podľa tohto zákona vybrané prislúchajú štátnej pokladnici.

(²) Peňažné tresty v prípade nedobytosti premenia sa v trest na slobode toho

istého druhu ako hlavný trest a nesmú prevyšovať uložený hlavný trest.² Pri premene za každých 50.— Ks vymeria sa 1 deň trestu na slobode. Miesto peňažného trestu, nepresahujúceho 50.— Ks, uloží sa primeraný trest na slobode, najviac 24 hodín.

§ 54.

Použitie trestných ustanovení na osoby, podrobené vojenskej trestnej súdnej pravomoci; príslušnosť pri trestnom pokračovaní.

(¹) Tresty na slobode i tresty peňažné uvedené v tomto zákone, vzťahujú sa i na osoby, podrobené vojenskej trestnej súdnej pravomoci, keď spáchajú niektorý z trestných činov, uvedených v §§ 40, 41, 42, 43, 44, alebo pri ňom spoluúčinkujú.

(²) Osoby, ktoré spáchajú niektoré z prečinov, uvedených v §§ 45, 46, 47, 48, 49, podliehajú vojenskej trestnej súdnej pravomoci. Kto na takéto prečiny navádza, čo aj bez výsledku, dopustí sa prečinu a potrestá sa občianskym súdom alebo vojenským súdom podľa svojej trestnej súdnej príslušnosti trestom, ktorý tento zákon určuje pre páchatela.

(³) Trestné pokračovanie, nakoľko neprislúcha vojenským úradom a súdom, patrí pre trestné činy podľa §§ 38, 39, 40 a 50 do oboru pôsobnosti príslušných politických úradov, pre trestné činy podľa §§ 41, 42, 43 a 44 do oboru pôsobnosti občianskych trestných súdov.

§ 55.

Záverečné trestné ustanovenia.

Ustanovenia §§ 44—48 majú sa použiť len vtedy, keď trestné činy v týchto §§ opísané nezakladajú skutkovú podstatu trestného činu, ktorý podlieha prísnejšiemu trestu.

§ 56.

Pokus prečinov podľa §§ 42, 43 a 44 je trestný.

ČASŤ X.

Prechodné ustanovenia.

§ 57.

Prechod z doterajšieho pomeru do nového.

(¹) Branné predpisy, nakoľko neodporujú tomuto zákonu, ostávajú v platnosti do vydania nových branných predpisov.

(²) Vojenské osoby prevedú sa z doterajšieho branného pomeru do nového, podľa ustanovení tohto zákona.

(³) Židia a cigáni prepúšťajú sa z brannej moci bez ponechania nadobudnutých vojenských hodností a vedú sa v osobitných záznamoch.

(⁴) Do vydania osobitných predpisov, na ktoré sa tento zákon odvoláva, splnomocňuje sa ministerstvo národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministerstvami urobiť potrebné opatrenia v medziach tohto zákona.

ČASŤ XI.

Záverečné ustanovenia.

§ 58.

Spolupôsobenie občianskych úradov s vojenskými úradmi.

(¹) Matričné, notárske a obecné úrady sú povinné pri plnení tohto zákona spolupôsobiť s vojenskými úradmi.

(²) Trovy s týmto spolupôsobením spojené hradia úrady z vlastných prostriedkov.

§ 59.

Oslobodenie od kolkov, poplatkov a poštovného.

Všetky podania a prílohy z tohto zákona vyplývajúce sú oslobodené od všetkých poplatkov, kolkovného a poštovného. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na podania, ktorými sa žiadateľ domáha mimoriadnych výhod pre seba alebo pre svojho príslušníka a ktoré s plnením brannej povinnosti priamo nesúvisia.

§ 60.

Zrušenie predošlých zákonov.

(¹) Všetky ustanovenia doterajších zákonov a nariadení, nakoľko by tomuto zákonu odporovali, sa zrušujú.

(²) Zrušuje sa zákon č. 193/1920 Sb. z. a n. v úprave vydanej ministerstvom národnej obrany v Prahe, 26. februára 1934, č. 30/1934 Sb. z. a n. so všetkými doplnkami.

(³) Vo veci mimoriadnych opatrení v mieri, za brannej pohotovosti štátu, za mobilizácie a vo vojne a v iných týmto zákonom nedotknutých otázkach brannosti, platia doterajšie predpisy, nakoľko neodporujú ustanoveniam tohto zákona.

§ 61.

Účinnosť zákona.

Tento zákon nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia a splní ho minister národnej obrany v dohode so zúčastnenými ministrami.
